

nagyidővel elment a pap és elindult az aranyat kiásni a körtefa alól. Mikor osztán ment, hát Mátéről el is feledkezett. Ott az erdőben nagyon jó szag volt. A kocsis mondja: «Tisztelendő úr, nem tetszik érezni, hogy valami jó szag van itten?» — «Szájj csak le, oszt keresd meg, mi van itt olyan jószagú.» És a kocsis hamarjában meg is lelte a körtefát, amire hordta Máté a vizet. Meg is számolta, hogy hány körte volt a fán. 99 körte volt. Mikor már akart elgyönni a fától, megpillant egy nagyon öreg embert. Nem ismerte fel, hogy ember-e? Nagy körmei voltak, nagy szőr volt rajta, a lába, ahogy térdelt, fel volt nőve egészen a hátába. És mikor odament a pap a körtefa alá, akkor látta, hogy Máté van a fa alatt. Odament és leterítette a hófehér zsebkendőjét a földre és mondta Máténak, hogy térdepeljen rá. És mikor Máté rátérdepelt, kérdezte, hogy sorolja el, hogy kik voltak, akiket agyonütött. És hogy sorolta, hogy kik voltak, úgy hullott a körte a fáról. És már kettőt nem akart kimondani, hát a kettő fenn is maradt. És mondta neki a pap, hogy vallja ki, azt a kettőt is, mert akkor nem lehet feloldani a bűneitől. «Hát, tisztelendő úr, mit tűröm-tagadom, az egyik az apám volt, a másik az anyám volt. És ekkor a 99 körte is hófehérnek vállott és hamuvá. És az öreg ember is hófehér hamuvá változott. És akkor az ember ment és vitte a zsebkendőjében a hófehér hamuvá változott körtéket meg Mátét. És mikor a körtefa mellé ért, letette a körtefa alá, hát az a 99 hamu 99 hófehér galambnak változott és Máté a századiknak. Akkor felrepültek a menyországba. És mikor kezdte kiásni a pap a körtefa alól az üst aranyat, mert akkor már a víz nem bántotta, mert hídon jártak a vízen. És mikor kiásta alóla az aranyat, látta a körtefa, hogy egy üst arany volt alatta. És azt mondta neki a körtefa: «Ha soha nem termett vón rajtam körte, akkor sem hagytam volna kiásni ezt az üst aranyat». Felrakta a pap az aranyat és elvitte haza. És otthon megint csináltak egy nagyszerű multságot az arany öröme.

Mondotta *Fecák Gyula*, 14 éves, Balsán.

Közli: *Ortutay Gyula*.

CITERASDAL.

*Sehonnai citerázó vagyok én,
Éjjel-nappal búcsárdában iszom én,
A pecsenyém kenyérhéj, meg naprózsa,
Kerek az ég kibujdosok alóla.*

*Kibujdosok, nincsen az út lakaton,
De idezár egy fekete sírhalom,
A sírhalmot három Körös kerüli,
E világot szívem de keserüli.*

Számadó Ernő.